Keramet Kavramı

Musa Ebu Cafer

7 Eyl, 2017

https://ilimvecihat.com

Hamd âlemlerin Rabbi, hâkimi ve ilahı olan Allah'a olsun. Salât ve selam efendimiz, önderimiz ve rehberimiz olan Rasûlullah'a, ehli beytine, ashabı kiramına ve yolunu takip eden tüm mü'minlere olsun.

Keramet sözü maalesef uzun asırlar boyunca saf ve basit Müslümanları kandırma, hakkı çarpıtma ve belki bazı yalancıları tezkiye etme uğrunda kullanılmış bir tabirdir.

İlimsiz basit Müslümanlar "Falan şeyhin kerametleri vardır" sözünü işittiklerinde akıllarına şu gelir: Bu şeyh, Allah-u Teâlâ'nın en sevdiği ermiş kullardan olduğu için o evliya tabakasındandır. Mucize gibi alışılmışın dışında harikulade şeyleri yapar. Mesela ölmüş bir kuşu diriltebilir yahut yaz meyvesini kışın, kış meyvesini yazın ikram edebilir. Suyun üzerinde yürüyebildiği gibi binlerce km uzaktaki cihad sahalarına anında gidip çatışmalara katılabilir, gelen mermileri eliyle savabilir. Namazlarını Kâbe'de eda edebilir! Cennet bahçelerinde gezebildiği gibi manevi âlemde Rasûlullah *(sallallahu aleyhi ve sellem)* ile görüşüp bazı hadislerin doğruluğunu sorup ondan talimatlar alabilir!

Uzun yıllar özellikle tasavvufçular bu sözlerle çok aldatıldılar. Saptırıcı, cehennem kapısı üzerinde oturmuş bazı davetçilere kapılıp onlardan yanlış ve hatta içinde şirk ve hurafelerin barındığı bir din anlayışı aldılar. Bu din anlayışını haklı göstermek için şeytanlaşmış cinlerin yardımıyla garip halleri keramet olarak tanıttılar ve müritleri üzerinde hegemonyalarını kurup birçoğunu sömürdüler. İnna lillah ve inna ileyhi raciun.

Peki dinimizde keramet nedir? Var mıdır? Nasıl olur? Kimlere verilir?

Keramet: Kerametin tanımını şöyle yapar âlimlerimiz: **"Peygamberlik iddiası veya meydan okumaksızın Allah-u Teâlâ'nın dostlarına verdiği ve elleri üzere gerçekleştirdiği olağanüstü durumlara "keramet" denir."**

Mutezile gibi fırkalar kerameti inkâr etseler de gerçekte Ehl-i Sünnet Ve'l Cemaat Fırkası'nın inancına göre keramet vardır. Keramet Kur'an, Sünnet ve Ehl-i Sünnet ulemasının ittifakıyla sabittir.

Keramet tipinden olan bazı durumlar Kur'an-ı Kerim'de bahsedilmiştir. Mesela: Meryem validemiz Kudüs'te mâbette ibadete çekildiği vakit, Zekeriyya *(aleyhisselam)* yanına girdiği zaman, orada yiyecek görmesi.

"**Zekeriyya, onun yanına, mâbede her girişinde orada bir rızık bulur ve "Ey Meryem, bu sana nereden geliyor?" der; o da: Bu, Allah**

tarafındandır. Allah, dilediğine sayısız rızık verir, derdi."[1]

İbn-i Abbas *(radiyallahu anhu)* bu ayetin tefsirinde, "bazı meyveleri, mevsimi olmadığı halde yanında taze haliyle görürdü" demiştir.

İbrahim *(aleyhisselam)*'ın kısır ve yaşlanmış olan hanımı Sare validemize doğacak çocuk müjdesinin verilmesi. İshak *(aleyhisselam)*'ın verilmesi…

Süleyman *(aleyhisselam)*'ın yanındaki ilim ehli bir insanın Belkıs'ın tahtını Yemen'den Şam'a kadar bir göz kırpmasından önce getirmesi gibi Kur'an-ı Kerim'den deliller getirilebilir.

Hadisi şeriflerde de kerametten bahsedilmiştir. Mesela Buhari ve Müslim *(rahimehumallah)*'ın naklettikleri hadiste üç kişinin yolculuğa çıktıkları bir vakitte yağmur sebebiyle bir mağaraya girdikleri ve bir kayanın yuvarlanıp mağaranın ağzını kapatıp çıkamadıkları, ancak salih amellerini Allah'a vesile edipte dualarıyla oradan kurtuldukları hadisi…

Buhari *(rahimehullah)*'ın rivayet ettiği başka bir hadiste, Cüreyc adında bir abidin iftiraya tabi tutulması ve beraatını kanıtlamak için bebek yaşta olan çocuğu konuşturması gibi… Sünnetten deliller getirilebilir.

Sahabeyi kiramın eliyle bazı kerametler vuku bulmuştur. Mesela Ebubekir *(radiyallahu anhu)*'nun evine Ashab-ı Suffa'dan misafirler gelmiş, bir kaptan yemek yemişler, ancak kalabalık olmalarına rağmen o kaptaki yemek bitmemiştir.

Ömer *(radiyallahu anhu)*'nun yüzlerce kilometre uzakta savaşan İslam ordusunun başındaki Sâriye komutanına, ta Medine'den minberin üstünden "Ey Sâriye! Dağa dağa" (Yani dağa dikkat edin oradan düşman saldırabilir yahut sırtınızı dağa verin o şekilde savaşın) demiş ve komutan sesini işitmiştir.

Mekke'de esir edilmiş ve idamını bekleyen Hubeyb *(radiyallahu anhu)*'nun üzüm mevsimi değilken üzüm yemesi gibi onlarca kerametten bahsedilebilir.

Allah-u Teâlâ dilediği veli kuluna keramet bahşeder. Ancak büyük sorun, insanların Rahmanın dostları ile şeytanın dostlarını birbirlerine karıştırmalarıdır. Bazı anormal haller; şeytanın dostları olan deccallar, sihirbazlar, şarlatanlar ve sapıtmış bazı tarikat şeyhlerinde zuhur edebilir.

Mesela adam kendine kılıç vurur, çekince bir damla bile kan akmaz. Ateşe girer, çıkar ama yanmaz. Suyun üstünde yürür. Bu gibi şeyler, şeytanlar

kullanılarak yapılır. Şeytanlar; izleyen kimselere kılıç girip çıkmış gibi gösterirler veya ateşin yakmasını engellerler. Sonra insanlar, bu deccalları, sihirbazları, şarlatanları ve sapıtmış bazı tarikat şeyhlerini Allah'ın velisi olduklarını zannetmeye başlarlar. Hâlbuki onlar şeytanın velileridirler.

Şöyle bir soru yöneltilebilir; Allah dostlarının anormal halleri var, bu yalancıların da anormal halleri vardır. Peki, bu iki sınıfı birbirinden nasıl ayırabiliriz?

Cevap: Her birinin yaşantısı ve halleri onun gerçek durumunu ortaya çıkarır. Eğer adam abid, salah ehli, takvalı, sünnete sarılan ve bid'atlerden uzak duran kimselerden ise, ondan zuhur eden harikulade şeyin, keramet olduğunu anlarız. Ama bu adamın bid'at ehli, insanların mallarını yiyen, istikamet ehli olmadığını görürsek onun harikulade yaptığı şeyler, kerametten sayılmaz.

Ebu Hanife *(rahimehullah)* "Bir adamı suyun üstünde yürüdüğünü veya havada uçtuğunu görürsen, sen onun şeriata tabi olup olmadığına bak!" demiştir.[2]

Keramet, Allah'ın ikramı olup kalpleri sağlamlaştırmak ve mü'min kullarına ihsanda bulunmak içindir.

Özellikle cihad ehlinden faziletli kimselerde kerametler daha çok vuku bulmaktadır. Çünkü mücahidler, en zor ve en ulvi ibadetlerden birini yerine getirdikleri için kalplerinin sabitleşmesine ve kâfirlere galip gelmeleri için yardıma çokça ihtiyaç duyarlar. Bu sebeple cihad topraklarında sayılamayacak derecede çok kerametler görülür.

Mesela Hattab *(rahimehullah)*'ın kardeşi, abisinin Afganistan, Tacikistan ve Çeçenistan'da geçirdiği 14 senelik cihad hayatından bahsederken, bir kerametini şöyle anmaktadır: Afganistan'dayken komutanlığı zamanında bir grup mücahidle birlikte dağda bir yerde dinlenmeye çekilirler. Malzemelerini dinlenecek ve kalacak yere koyduktan sonra, Hattab *(rahimehullah)* o yeri beğenmez ve daha ileride başka bir yere gidip orada dinlenmek için harekete geçilmesini emreder. Ancak mücahidler yoruldukları için oldukları yerde kalmak için ısrar ederler ancak Hattab *(rahimehullah)* diretince isteksiz ve sıkıntı içinde kalkıp yer değiştirirler. Yeni yere gelip tam otururlarken az önce bıraktıkları yere büyük bir roket düşer! Subhanallah! O mekândan ayrıldıkları için de kimseye bir şey olmaz. Elhamdulillah.

Başka bir keramet şöyle vuku bulur: Ebu Enes Eş Şâmî *(rahimehullah)* İslam ilimleri okumuş, âlim mücahidlerden olup, 2003'te ABD Irak'ı işgal ettiğinde ABD'ye karşı kahramanca savaşmış ve Ebu Gureyb hapishanesindeki esir

kardeşlerimizi ve namusu kirletilen bacılarımızı kurtarmak için gittiği operasyonda şehid düşmüştür (Allah şehadetini kabul etsin). Hayatını anlatan bir komutan onun şu kerametinden bahseder:

ABD kuvvetleri ve mürted askerler, Felluce kentini ablukaya alır ve bütün mücahidleri orada yok edip kentin kontrolünü ellerine geçirmek için harekete geçerler. O zamanlar Felluce kenti, mücahidlerin barınağı ve kalesi mesabesindedir. Mücahidler günlerce kenti müdafaa ederler. Kent, muhasara altında olduğu için mücahidlere yiyecek, içecek, tıbbi malzeme, mühimmat ve destek kuvvet gelmediği için çok zor anlar yaşarlar. Bir aya yakın zaman geçince fırka komutanları Ebu Enes'in yanına gelir ve derler ki: "Şu an atacak bir mermimiz dahi kalmamıştır! Ne yapacağız?" Diye sorunca der ki: "Bana mücahidleri toplayın."

Mücahidler gelip toplanınca Ebu Enes iki rekât namaz kılar ve dua için ellerini açar, mücahidlerde ellerini açıp âmin demeye başlar. Duasında der ki: "Allah'ım! Bizler Senin dininin hamileriyiz. Bu topraklarda senin misafirleriniz. Bizler Senin sözünü yüceltmek, şeriatını hâkim kılmak, zulme uğramış Müslüman kardeş ve bacılarımıza yardım etmek için geldik. Allah'ım eğer bizleri helak edersen bu toprakları kim savunacak? Bizleri helak edersen bu toprakta Sana kim ibadet edecek?"

Duasını bitirdikten sonra mücahidlere, yerlerine gitmelerini emreder. Ertesi gün ABD kuvvetleri tanklarıyla ve araçlarıyla çekilmeye başlarlar. Sebep olarak haberlerde: Felluce kentinde çok şiddetli bir mukavemet ile karşılaştıkları ve daha çok zayiat vermemek için çekildiklerini beyan ederler. Hâlbuki kente girmiş olsalardı, mücahidlerin atacak bir mermileri dahi kalmadığı için mukavemet göremeyeceklerdi.

İslam Şeyhi İbn-i Teymiyye *(rahimehullah)* Kerametten bahsederken, **"İstikamet üzere olmak, en büyük keramettir."** demiştir.

Keramet madem Allah'ın veli kullarına bir ikramı ise, o halde bizim küfürden uzaklaşıp iman etmemiz, delalet karanlığından İslam aydınlığına çıkmamız, şeytana ve kullarına kul olmaktan kurtulup Allah'a kul olmamız büyük bir keramet yani Allah'ın büyük bir ikramı değil midir? İman nimetlerin en büyüğü olduğuna göre Rabbimize çokça hamdı senalarda bulunmamız gerekir. İman ve istikamet üzere geçirdiğimiz her bir anımız Rabbimizin bize ikramı olduğu için ona keramet diyebiliriz. Bunun haricinde anormal güzel şeylerle karşılaşırsak Allah-u Teâlâ'ya nimetlerinden dolayı daha fazla şükretmemiz gerekir.

Davamızın sonu yüce Allah'a hamd etmektir.

[1] Âl-i İmrân Sûresi 37

[2] Aynı rivayetin veya benzerinin İmam Şafii dende geldiği söylenmiştir.